

Komunitní centrum s kaplí BNP

Autor: Tomáš Pevný

Tvarově jednoduchá stavba se sedlovou střechou v sobě skrývá náročnou dispozici, složitou kombinaci materiálů i řadu netradičních konstrukcí.

Orientace v půdorysech není snadná, ale vzhledem k výrazné architektuře jednotlivých částí by to v praktickém provozu mělo být pro návštěvníky dostatečně přehledné. Co by však potenciální uživatele asi nepříjemně překvapilo, je bezbariérová nepřístupnost všech prostorů komunitního centra. V novostavbě podobného poslání by to mělo být v současnosti samozřejmostí a je to též legislativní povinností. Výtah v objektu navíc je, jen nespojuje všechna podlaží a všechny místnosti tak, jak by mohl. Jiné provozně-dispoziční vazby jsou vyřešené funkčně, takže by jistě bylo v silách autora navrhnout i tyto úpravy vedoucí k plné bezbariérovosti objektu, byť by to znamenalo zásah do původní studie. Zde tedy její zachování nelze hodnotit kladně.

Pokud jde o stavebně-technické provedení, pak autor použil málo známý „Misaporbeton“. To je speciální vylehčený beton s plnivem z pěnového skla, z něž je možné provádět sen všech architektů, a to oboustranně pohledové betonové konstrukce. Tento vzácný materiál je zde ale užit v poloze běžného betonu a doplňuje se o konvenční kontaktní zateplení, nebo se z něj dělají zdvojené stěny s vloženou izolací. Z detailu D.1.2.17 pak vyplývá náročnost tohoto provedení, kde se jen s obtížemi eliminuje tepelný most. Podobně problematický je další (D.1.2.11) designový prvek – skrytý žlab sedlové střechy, která je též řešena jako pohledová s povrchem z betonu. Zde je – mimo obtížnou realizovatelnost, nejasnost v kotvení horní betonové vrstvy a též funkční nespolehlivost – správně nadimenzované souvrství pojistných hydroizolací ukončeno bez odvodnění za atikou mezi dřevěnými prvky. Podobně problematické jsou i detaily druhé střechy - skleněné s vnější dřevěnou stínicí konstrukcí. Pomineme-li vůbec vhodnost dřeva do této expozice, pak ani navržené „systémové“ zasklení není pro daný typ a sklon střechy vhodné – stačí se jen podívat na bezodtoká místa nad horizontálními spojovacími prvky prosklení. Autorova představa o vodě stékající po vertikální fasádě do odtokových kanálků na obvodě stavby by též ke spolehlivosti dřevem obklopené konstrukce nepřispěla.

V PBŘ nejsou popsána opatření na dřevěných konstrukcích a vhodný by byl i výpočet odolnosti či odhořívání pro klíčové profily stěn a střechy.

Část TZB obsahuje určité formulační rozpory (např. B.3 - teplovodní přípojka DN 100), ale je provedena ve standardním rozsahu, více pozornosti by mělo být věnováno problematice větrání podstřešních prostor, kde vzniká i přes navržené stínění riziko přehřívání.

Interiér odpovídá poslání komunitního centra a nabízí vhodné řešení nábytku i úprav povrchů, za upřesnění by stálo řešení prostorové akustiky v „betonové“ a skleněné kavárně.

Objekt zvolený pro rozpracování byl skutečně složitý a dodržením původní architektonické koncepce se ho jako celek podařilo jen částečně dopracovat do plně funkčního výsledku.

Navržené hodnocení: **D**

Ing. arch. Pavel Šmelhaus